783/07

Den 19. november 2007 blev i sag nr. 71.192:

xxx xxxxx
xxxxxxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over, at selskabet har behandlet et anmeldt tyveri som simpelt tyveri og som konsekvens heraf afvist at yde forsikringsdækning for stjålne smykker, frimærker og kontanter.

Selskabet har behandlet tyveriet efter forsikringsbetingelsernes bestemmelser om simpelt tyveri med henvisning til, at selskabet ikke har fundet det sandsynliggjort, at lejligheden på tyveritidspunktet var forsvarlig aflåst.

Det fremgår af sagen, at klageren den 31/12 2005 var udsat for tyveri i sin lejlighed. Tyveriet blev anmeldt til politiet den 1/1 2006 kl. 00.08 og telefonisk anmeldt til selskabet den 2/1 2006.

I politiets anmeldelsesrapport dateret den 1/1 2006 er noteret:

> "*Sagens genstand*
> Rette nøgle anvendt. Stjålet 2 kuverter med i alt ca. 35.500 kr. samt ukendt antal smykker, bestemt for salg via Internettet og Home salg.
> ...
> Efter anmeldelsen rettede jeg henvendelse på stedet, hvor anmelderen blev truffet.
> Hun påviste stedet. Hun forklarede, at hun har et 'Home salgssted' for smykker, ligesom hun sælger smykker fra web-adressen ... Derfor opbevarede hun mange smykker i hjemmet.

Der blev opbevaret 2 kuverter med kontanter i en skrivepult, placeret i en stue. Disse kontanter var stjålet.

For ca. 3 måneder siden opdagede hun, at der var forsvundet en nøgle til indgangsdøren. Denne nøgle hang på et søm inden for hoveddøren. Ingen mistanke.

Da hun kom hjem forud for anmeldelsen, fandt hun hoveddøren ulåst. Hun havde med sikkerhed låst efter sig, da hun forlod hjemmet.
...
Undersøgelse på stedet viste, at hoveddøren var uberørt af indstigningen, hvorefter det må formodes, at døren enten var åbnet med rette nøgle eller havde været uaflåst.
...
At finde kontanter i skrivepulten kunne tyde på et vist forudgående kendskab til stedet. Ingen brugbare spor fundet."

Selskabet har fået foretaget kriminalteknisk undersøgelse af klagerens Ruko låsecylinder med de tilhørende fire nøgler. Af undersøgelsesrapporten dateret 6/2 2006 fremgår bl.a.:

"**Konklusion**
Ved undersøgelsen blev det konstateret, at et ubestemmeligt redskab på primitiv vis har afsat tryk-/skrabespor på låsetromlens frontparti samt på den kroniske ende af understift nr. 1.

At dømme ud fra sporenes karakter, udseende og placering er det min vurdering, at de ikke har haft opbrydende virkning på låsen.
...
Undersøgelse
Låsecylinderen, nr. 1.
I forbindelse med den udvendige undersøgelse blev det konstateret, at låsetromlens front i og omkring nøgleudskæringen havde været genstand for voldelig påvirkning, idet et ubestemmeligt spidst redskab på primitiv vis havde afsat talrige skrabespor i metaloverfladen. ... Skrabesporene, der er afsat i lige og i drejende bevægelser, bar præg af at være af nyere dato. ...

Låsecylinderen har været genstand for destruktiv adskillelse ved opskæring, hvorefter relevante enkeltdele er nærmere undersøgt under mikroskop. I forbindelse med undersøgelsen blev det konstateret, at et ubestemmeligt spidst redskab havde været indført i låsetromlens nøgleudskæring og herunder afsat markante tryk-/skrabespor på den koniske ende på understift nr. 1. ... De øvrige 4 understifter bar præg af lettere berøring af det indførte redskab.

At dømme ud fra sporenes karakter, udseende og placering er det min vurdering, at de ikke har haft opbrydende virkning på låsen."

De i rapporten vedlagte fotos er forelagt nævnet.

Af tillægsrapporten dateret den 1/3 2006 vedrørende undersøgelse af kopinøgle fremgår:

"**Konklusion**
Ved undersøgelsen blev det konstateret, at kopinøglen nr. 4, er forsynet med samme kodning som de allerede undersøgte nøgler, nr. 2 og nr. 3.

Ved mikroskopering af kopinøgle nr. 4's kodeindsnit er der ikke påvist nogen form for beskadigelser alle slitage, hvilket taler for, at den enten ikke har været anvendt eller måske kun nogle ganske få gange.

Det har ikke været muligt at fastslå, hvorvidt kopinøglens master findes blandt de allerede undersøgte nøgler (2 og 3)."

Af intern rapport udarbejdet af selskabets skadeskonsulent fremgår bl.a.:

"FT's anmeldelse til Alka
FT anmeldte den 020106 kl. 1035 indbruddet til Alka. Hun oplyste, at gerningsmanden var kommet ind via døren, hvor der enten var brugt en original nøgle eller også 'sæt', som man bruger hos en låsesmed. Der var nogle skrammer på låsen.
...
Møde m/FT
Den 210206 afholdte jeg møde m/FT på hendes bopæl. Tilstede var også taksator O. FT var indforstået, med at der blev anvendt diktafon i forbindelse med samtalen.

Indledningsvis foretog jeg en indvendig besigtigelse af vinduer og døre, som blev suppleret med fotos. Der var ingen synlige tegn på fejl/mangler - på låse/hasper. I soveværelset var der 2 smalle vinduer i en højde af ca. 170 cm. Ved de andre vinduer i lejligheden var der så mange effekter placeret i vindueskarmen, at ved opbrud/indstigning der, ville pyntegenstandene falde på gulvet. (FT oplyste, at effekterne havde stået samme sted under indbruddet. Oven i købet var flere af vindueskarmene løse. Kun i det ene vindue ud til vejen fra arb.værelset havde g-manden væltet ting ned, men det var alle effekter, som var med ledninger, hvorfor det må formodes, at dette var sket i forbindelse med forsøget på tyveriet af computeren/dele af computeren. FT oplyste, at hendes låsehasper ikke var knækkede (hvilket denne type normalt gør) ved opbrud af vinduer. Hasperne havde været lukket og persiennerne trukket ned, som da hun forlod lejligheden.

Selve hoveddøren var monteret m en/indstukket lås med falle og rigel, og med indvendig vrider. Rigelen var robust og stabil. Udslået (låst tilstand) gik den ca. 2 cm ud.

Idet døren sluttede forholdsvis tæt til den stabile dørramme, ses det ikke, som sandsynligt at døren har været udsat for vridning/opbrud, ligesom der ikke var synlige tegn på dette skulle være sket.

Lejlighedens oprindelige hoveddør befandt sig i en meget lille gang i forlængelse af køkkenet. Der var møbleret på en sådan måde, at døren ikke ville kunne åbnes. Der var endvidere skyderigel for indvendigt, og monteret en ekstra lås, som det ikke var muligt at undersøge nærmere pga. de dårlige pladsforhold.

I forlængelse af samtalen foretog jeg også udvendig besigtigelse af samtlige vinduer. Der var ingen af disse, som havde været udsat for opbrudsforsøg. Flere af vinduerne har slet ikke været åbnet længe, idet de var malet til, hvorved malingen ville brydes ved åbning af vinduet.

Hun oplyste, at hun havde boet i lejligheden siden 150704. Hun havde forinden boet på 1. sal. Beboeren i stuelejligheden før hende var en P.S. (ca. 50 år - arbejder med indkøb af frugt og grønt). P. havde boet i lejligheden i ca. 10 år.

Ved indflytningen havde hun modtaget 1 nøgle. (Ejd.administratoren havde også 1). Hun fik lavet nogle kopier, som blev fordelt med 1 til forældre, 1 til datter og 1 til hendes søster. FT's 4 nøgler er givet til Alka.

Hun havde været hos sine forældre på indbrudsdagen (nytårsaften), hun var blevet hentet af sin svoger (politimand) omkring kl. 1820. Han havde hjulpet hende ud, idet der var glat/sne. Hun kunne huske, at hun var stoppet op i døråbningen efter, han var gået et par m frem. Hun havde på det tidspunkt låst døren.

Hun blev kørt hjem af sin datter, der blot satte hende af.

De stjålne smykker var alle hendes egne. De havde stået på sofabordet, idet hun havde siddet og gennemgået dem. De havde stået i en kasse i deres respektive smykkeskrin. Selve kosterlisten havde hun været længe [om] og haft svært ved at genskabe, men hun havde fået hjælp af Guldsmed M., som hun havde handlet en del hos. Hun er sikker på, at hun kosterlisten var dækkende, idet hun netop går meget op i smykker.

Der forelå ikke fotos af hende med nogle af smykkerne, idet hun aldrig ville have tages fotos af hende. Hendes certifikater, havde ligget sammen med de stjålne smykker.

Hun havde handlet for ca. 100.000 kr. hos Guldsmed M. omkring 2001, hvor hun ca. modtog kr. 700.000 ifm. en ulykke, der lå tilbage i 1996.

Hun foreviste et smykkeskrin med guldsmykker, som på g-tidspunktet havde stået i hendes forældres våbenskab. Disse smykker havde hun af og til hjemme og af og til hos forældrene. (taksator oplyste deres skønsmæssige værdi til ca. kr. 150.000).

Hendes penge var blevet fjernet fra skrivepulten. De havde ligget i 2 kuverter. I den ene havde hun sine egne kontanter, og når hun solgte noget bijouteri - f.eks. via Internettet, tog hun fra sin egen konvolut penge og lagde dem i en konvolut til Kræftens bekæmpelse. På den konvolut skrev hun så sit regnskab.

Salget af bijouteri var udelukkende med det formål, at lade fortjenesten tilgå Kræftens Bekæmpelse, som havde givet hende grønt lys, til at sælge 'i deres navn'.

Hun havde ikke fået stjålet noget af bijouteriet. Hun havde kun fået stjålet egne smykker.

På Internettet havde hun en hjemmeside ..., denne opdateres ikke, idet der ikke var noget videre salg fra denne. Til gengæld havde hun fået sig et godt navn (f.) via www.....dk. Udelukkende positive vurderinger, hvorfor der er mange, som ved hun sælger godt og fair, og derfor anmoder hende om, at sælge for sig. Hun solgte bijouteri for at skabe overskud, som kunne gå til Kræftens bekæmpelse. Egne smykker og andre ting, som hun ville sælge solgte hun også via hjemmesiden. Derudover solgte hun også for andre, så som venner/bekendte og kunder, som ville have hende til at repræsentere hende. De andres smykker tog hun ikke hjem, men satte kun til salg ved foto. Herefter skabte hun kontakt med sælger og køber. Hun tog ikke penge for dette.

Hun foreviste sine annoncer via T.: Der var 14-20 annoncer med smykker, som hun havde udvalg. Der var en del bijouteriannoncer ligeledes.

Ved køb hos FT, så fik man automatisk hendes adresse.

Ved salg til lokale (herunder også Århusianere) hændte det, at det kom hjem for at hente smykkerne hos hende. Det kunne f.eks. være, hvis de ville købe her og nu.

Hun havde i 2 år været reg. på T., men hun havde først solgt fra omkring juli/aug. 2005. Siden august 2005 havde der været ml. 15-20 kunder hjemme hos hende. Det var for det meste yngre piger (ofte med deres kærester) og ældre damer, som havde været i hendes hjem. Salget var foregået i hendes spisestue. Der var ingen, der havde set, hvor hun lagde sine kontanter, men hvis hun skulle give penge tilbage, så har hun været i hendes arbejdsrum og veksle.

Hun kunne godt se, at man kunne få det indtryk, at hun havde mange smykker, når man så hendes mange annoncer på Internettet.

Herudover havde hun hjemmehjælperbesøg hver 2. uge. De var der i 1 1/2 time og støvsugede. Hun så som regel kun den enkelte hjemmehjælper max. 2 gange, for så var det en ny, som kom der. Hendes smykkeskrin kan have stået fremme, mens der havde været hjemmehjælper i lejligheden.

Forespurgt til nøglens forsvinden, oplyste hun, at den var væk umiddelbart før jul, idet hendes moder skulle bruge den (moderen havde ikke kørekort, og idet faderen skulle et eller andet, skulle moderen have nøglen). Nøglen hang bare ikke på sin plads. Den havde hængt på et af sømmene i entréen, og var med et vedhæng af 'Cypern'.

Hun mente, at hun ville have opdaget, hvis nøglen havde manglet i længere tid.

Nøglen var enten blevet stjålet eller så havde hun selv taget den med. Hun havde godt nok aldrig manglet sin egen nøgle, som hun altid brugte. Alligevel havde hun ledt efter den manglende nøgle, men uden at finde den.

Grunden til hun skiftede lås, var at hun havde mistanke til, at det kunne være den manglende nøgle, som var blevet brugt ved tyveriforholdet. Det var hendes fader, som havde skiftet låsen.

I hendes hjem havde der forinden indbruddet været 6-7 kunder ældre damer og yngre piger (med deres kærester)."

Ved skrivelse af 8/3 2006 meddelte selskabet klageren afslag på dækning af kontanter, ubrugte frimærker og smykker under henvisning til, at selskabet anså tyveriet for et simpelt tyveri.

Klageren er utilfreds med afgørelsen og har ved sin advokat indbragt sagen for nævnet og i klageskrivelse af 15/1 2007 til nævnet anført:

"Min klient bestrider, at der er tale om et simpelt tyveri, idet hun går ud fra lejligheden nytårsaften efter forsvarligt at have låst døren. Efter at have gennemgået sagen og set bilagene er jeg af den opfattelse at der er kraftige ridsemærker på låsen. Min klient ønsker herefter at opnå erstatning for samtlige de stjålne effekter."

Selskabet har i svarskrivelse af 15/3 2007 bl.a. anført:

"Det er ved politiets og selskabets skadekonsulents undersøgelser konstateret, at der ikke er tegn på opbrud af lejligheden. Alle vinduer er uden mærker og fandtes lukkede og tilhaspede, ligesom en del af vinduerne var malet til. Der blev ej heller konstateret knuste vinduesruder i forbindelse med tyveriet eller opbrudsforsøg for så vidt angik lejlighedens døre.

Af den kriminaltekniske undersøgelse af indgangsdørens lås fremgår det, at der ikke har kunnet konstateres opbrud af denne. Der er ej heller mærker svarende til anvendelse af dirke eller kode 12 nøgle.

Klager oplyste til politiet ved rapportoptagelsen, at en nøgle til indgangsdøren - som hang på et søm ved døren - havde været forsvundet i 3 måneder forud for tyveriet. Klager fandt angiveligt en nøgle på kommoden i entreen dagen før besigtigelsen (stukket ind mellem en vase og en røgalarm). Den nøgle klager havde mistet var forsynet med en nøglering i form af øen Cypern, medens den fundne nøgle var uden nøglering eller vedhæng. Den supplerende tekniske undersøgelse af denne nøgle viste som anført samme kodning som de øvrige nøgler, idet det dog ikke er teknisk er muligt at konstatere om denne nøgle er den som klager havde mistet forud for tyveriet. Der forefandtes dog ifølge klager ikke yderligere nøgler til lejligheden.

Konklusionen på de af politiet og skadekonsulentens undersøgelser kan kun være et af to, nemlig enten at indgangsdøren ikke var været aflåst eller at der er brugt rette nøgle til at komme ind i lejligheden.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at det ligeledes er den konklusion politiet er kommet frem til, ligesom klager selv i sin anmeldelse angiver, at tyveriet må være sket ved hjælp af original nøgle eller 'sæt som låsesmed bruger'.

Såfremt indgangsdøren ikke har været låst er der tale om uforsvarlig aflåsning af lejligheden og et tyveri vil blive betragtet og behandlet forsikringsmæssigt efter reglerne om simpelt tyveri, jfr. afsnit 4.7. Efter disse regler er der med henvisning til afsnit 3.3 ikke dækning for kontanter og pengerepræsentativer samt med henvisning til afsnit 3.4 ej heller dækning for særlig private værdigenstande, herunder smykker.

Såfremt der er tale om at tyven/tyvene har brugt rette nøgle - nemlig den nøgle, som klager havde mistet forud for tyveriet - har lejligheden ej heller været forsvarlig aflåst.

At forsikringsstedet skal holdes forsvarligt aflåst er en sikkerhedsforholdsregel i henhold til forsikringsaftalelovens § 51, som det således påhviler forsikrede at påse overholdt. Såfremt sikrede forsætligt eller blot ved en uagtsomhed - ikke overholder pålægget, har sikrede kun krav mod selskabet hvis det ikke er den manglende overholdelse af pålægget der har medført skadens indtræden eller omfang.

Klager har oplyst, at hun ca. 3 måneder før indbruddet havde opdaget, at hendes ekstranøgle som hang på et søm ved siden af indgangsdøren var forsvundet. Klager tog ingen

forholdsregler i forbindelse med den forsvundne nøgle, trods det at hun på bopælen havde smykker af en anseelig værdi og at der kom en del forskellige mennesker i hendes hjem, bl.a. i forbindelse med køb og salg af de omhandlede smykker. Til skadekonsulenten blev det ved besigtigelsen oplyst, at der i perioden august 2005 til indbruddet (ca. 4 måneder) havde været 15-20 mennesker i klagers hjem i den anledning. Derudover havde klager jævnligt hjemmehjælp.

Hvad enten indgangsdøren ikke har været låst eller der er brugt rette nøgle til at komme ind i lejligheden må disse forhold tilregnes klager som uagtsomme, for brug af rette nøgles vedkommende, idet klager ikke har taget forholdsregler ved opdagelse af at en ekstranøgle manglede. Klager har således tilsidesat sin pligt i henhold til Forsikringsaftalelovens § 51, og vi må fastholde at der ikke kan ydes erstatning for smykker, frimærker og kontanter over forsikringen.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at vi ikke finder de mange smykker kan rummes i kategorien 'privat indbo'. Der er anmeldt for 270.000 kr. stjålne smykker udover de i behold værende for ca. 150.000 kr. Klager køber og sælger smykker over Internet via hjemmesiderne www... og www... og vi finder således ikke at smykkerne med rette kan dækkes på en privat indboforsikring, da besiddelsen af smykkerne og handlen med disse må karakteriseres som erhvervsmæssig.

Derudover har klager oplyst - for så vidt angår en del af kontanterne - at hun solgte smykker til fordel for Kræftens Bekæmpelse - og at en af de manglende konvolutter med kontanter var penge til afregning med netop Kræftens Bekæmpelse, hvorfor beløbet må betragtes som tilhørende Kræftens Bekæmpelse og således ikke er dækket af klagers private indboforsikring.

Vi skal i den forbindelse henvise til Ankenævnets praksis som anført i bl.a. kendelserne AK 26.496 AK 27.029 og dommen U 1974.25901Ø."

Klagerens advokat har i indlæg af 14/5 2007 over for nævnet bestridt, at klageren skulle have udtalt, at hendes ekstranøgle havde været væk i tre måneder, og videre anført:

"Det eneste hun har oplyst er, at hun lillejuleaften opdagede, at nøglen ikke lå på kommoden, som den plejede.

Hun havde travlt og tænkte, at det nok lå i en lomme eller en taske, men hun havde ikke tid til at lede efter den på daværende tidspunkt. Derefter glemte hun det igen. Hun har ikke på noget tidspunkt, hverken anført eller haft på fornemmelsen, at den skulle have været stjålet. Den pågældende nøgle er herefter fundet igen, idet den atter lå på kommoden. Da min klient konstaterede dette tænkte hun, at hendes hjemmehjælper muligvis havde fundet den under kommoden i forbindelse med, at have vasket gulvet og herefter bare har lagt nøglen på kommoden igen."

Parternes øvrige korrespondance for nævnet er tillige med selskabets fotorapport blevet forelagt nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a., at ved indbrudstyveri forstås "Tyveri ved indbrud i forsvarlig aflåst bygning eller lokale".

Nævnet udtaler:
Uoverensstemmelsen både om forsvarlig aflåsning og i givet fald om kravets størrelse finder nævnet ikke kan afgøres uden egentlig bevisførelse henholdsvis om aflåsningsforholdene og om, hvorvidt de stjålne smykker og visse af kontanterne var omfattet af klagerens private indbo. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand